

Strona główna>Roszczenia pieniężne>Zabezpieczenie aktywów w toku postępowania w państwach członkowskich UE

Aktīvu aizsardzība, kamēr tiek izskatīta prasība ES valstīs

Belgia

1 Kādi ir dažādie pasākumu veidi?

Aizsardzības pasākumu (*mesures conservatoires/bewarende maatregelen*) mērķis ir nodrošināt tiesību saglabāšanu. Praksē kreditori var izmantot šos pasākumus, lai nodrošinātos pret risku, ka tie varētu nesaņemt maksājumus no saviem parādnikiem.

Ja ar aizsardzības pasākumiem vien nepietiek, tiesa var izdot rīkojumu par pagaidu noregulējuma pasākumiem (*mesures provisoires/voorlopige maatregelen*), kuru sekas ir pielīdzināmas sekām, kādas ir pamattiesvedībā gaidāmajam lēmumam. Galīgajā spriedumā var apstiprināt vai atcelt attiecīgos pagaidu noregulējuma pasākumus.

Attiecībā uz parādnieka īpašumiem tiesa var noteikt pagaidu noregulējuma pasākumus un aizsardzības pasākumus. Attiecībā uz parādu piedziņu piemēro principu, ka parādniekam parāds jāsedz ar visu savu īpašumu — gan kustamu (naudu, mēbelēm, juvelierizstrādājumiem, akcijām), gan nekustamu (zemi, ēkām, mājokļiem). Kreditori var arī pretendēt uz parādnieka tiesībām (atlikumiem bankas kontos, algu).

1.1. Aizsardzības pasākumi

A. Preventīva apķīlāšana

Steidzamos gadījumos jebkurš kreditors var prasīt tiesai atļauju piemērot preventīvu apķīlāšanu (*saisie conservatoire/bewarend beslag*) jebkuram īpašumam, kas pieder parādniekam un ko var apķīlāt (Civilprocesa kodeksa (*Code judiciaire/Gerechtig Wetboek*) 1413. pants). Tādā gadījumā parādnieks vairs nevar brīvi rīkoties ar apķīlāto īpašumu. Tas nozīmē, ka parādnieks šādu īpašumu vairs nevar pārdot, dāvināt vai iekļāt. Tomēr par labu kreditoram, kurš veic apķīlāšanu, notiek tikai tiesību rīkoties atņemšana — parādnieks joprojām ir īpašuma īpašnieks un patur tiesības to izmantot un gūt no tā peļņu.

B. Sekvestrācija

Sekvestrācija (*séquestre/sekwester*) ir apstrīdētā īpašuma nodošana drošā glabāšanā, līdz tiek pasludināts galīgais spriedums (Civilkodeksa (*Code civil/Burgerlijk Wetboek*) 1955. pants un turpmākie panti). Par sekvestrāciju var vienoties puses (*séquestre conventionnel/conventioneel sekwester*), vai arī to var ar rīkojumu noteikt tiesa (*séquestre judiciaire/gerechtig sekwester*). Atšķirībā no parastās nodošanas glabāšanā sekvestrāciju var attiecināt arī uz nekustamu īpašumu (Civilkodeksa 1959. pants).

C. Inventarizācija

Inventarizācijas (*inventaire/inventaris or boedelbeschrijving*) mērķis ir noteikt īpašumu, kas veido nekustamo īpašumu, laulāto kopīpašumu vai nedalāmo īpašumu (Civilprocesa kodeksa 1175. pants), un to veic pēc kreditoru, laulātā vai līdzmantnieku pieprasījuma. Puses, kuras pieprasa inventarizāciju, ir tiesīgas izvēlēties notāru, kas uzskaitīs īpašumu publiskā dokumentā. Domstarpību gadījumā notāru ieceļ mirtiesai (*juge de paix/vrederechter*) (Civilprocesa kodeksa 1178. pants). Mirtiesas jurisdikcijā ir arī jebkādu strīdu izšķiršana.

D. Aizzīmogošana

Īpašuma aizzīmogošanas (*apposition des scellés/verzegeling*) sekas ir tādas, ka īpašums kļūst praktiski nepieejams. Ja ir pamatots iemesls to darīt, kreditors, laulātais vai mantinieks var aizzīmogot īpašumu, kas ir daļa no nekustamā īpašuma, laulāto kopīpašuma vai nedalāma īpašuma (Civilprocesa kodeksa 1148. pants). Prasību iesniedz mirtiesai. Mirtiesai var izdot aizzīmogojuma noņemšanas rīkojumu pēc sākotnējā pieteikuma iesniedzēja vai kreditora, laulātā vai mantnieka pieprasījuma. Līdzīgi jebkurš iebildums pret aizzīmogojuma noņemšanu ir jāceļ mirtiesā.

1.2. Pagaidu noregulējuma pasākumi

Pagaidu noregulējuma pasākumi ir pasākumi, ko var atsaukt vai atcelt. Rīkojumu par šādiem pasākumiem var izdot pagaidu noregulējuma tiesvedībā (*référé/kort geding*) vai pamattiesvedībā, kas norit konkrētajā lietā.

1.3. Pagaidu izpilde

Spriedumam, kas ir pasludināts, bet ko vēl var pārsūdzēt, var noteikt pagaidu izpildi, ievērojot stingrus nosacījumus.

Ievērojot likumā noteiktos izņēmumus vai ja tiesa īpaši pamatotā lēmumā lemj citādi, kā arī neskarot 1414. pantu, iebildumu (*opposition/verzet*) celšana pret galīgo spriedumu pamattiesvedībā aptur sprieduma izpildi.

Ievērojot likumā noteiktos izņēmumus vai ja tiesa īpaši pamatotā lēmumā lemj citādi, kā arī neskarot 1414. pantu, galīgais spriedums pamattiesvedībā ir pagaidu izpildāms neatkarīgi no pārsūdzībām (*appel/hoger beroep*) un neprasot nodrošinājumu, ja vien tiesa nav izdevusi rīkojumu par nodrošinājuma pieprasīšanu (Civilprocesa kodeksa 1397. pants).

2 Kādi ir nosacījumi rīkojuma izdošanai par šiem pasākumiem?

2.1 Procesuālā kārtība.

A. Preventīva apķīlāšana

Persona, kurai spriedums ir labvēlīgs, pat ja tas pieņemts citā valstī, var uzdot tiesu izpildītājam (*huissier de justice/gerechtsdeurwaarder*) preventīvu apķīlāt īpašumu, kas pieder spriedumā norādītajam parādniekam. Ja šāda sprieduma nav, preventīvai apķīlāšanai ir vajadzīgs tiesas rīkojums.

Pieteikums tiek iesniegts īpašuma apķīlāšanas tiesnesim (*juge des saisies/beslagrechter*), un tas tiek izskatīts tāpat kā pieteikums pagaidu noregulējuma tiesvedībā (Civilprocesa kodeksa 1395. pants). Starp tiesas pavēstes izsniegšanas un tiesas sēdi jābūt vismaz divām dienām, bet steidzamos gadījumos šo termiņu var saīsināt.

Ex parte pieteikumu (*requête unilatérale/eenzijdig verzoekschrift*), kurā prasa preventīvu apķīlāšanu, advokāts iesniedz īpašuma apķīlāšanas tiesnesim, kurš var atļaut apķīlāšanu. Īpašuma apķīlāšanas tiesnesim jāizdod rīkojums astoņu dienu laikā. Tiesu izpildītājam rīkojums un paziņojums par apķīlāšanu jāiesniedz spriedumā norādītajam parādniekam, lai nodrošinātu, ka parādnieks ir informēts par tiesvedību, kas pret viņu uzsākta.

Rīkojums ir pagaidu izpildāms bez papildu formalitātēm, bet ir saistošs tikai starp pusēm. Īpašuma apķīlāšanas tiesnesis var jebkurā laikā mainīt vai atcelt rīkojumu, pamatojoties uz apstākļu maiņu. Nodeva, ko iekasē tiesu izpildītājs, ir noteikta ar Karaļa 1976. gada 30. novembra dekrētu (publicēts 1977. gada 8. februāra Oficiālajā Vēstnesī).

B. Sekvestrācija

Ja sekvestrācija notiek ar vienošanos, pietiek ar derīgu vienošanos starp pusēm, un tiesas rīkojums nav vajadzīgs. Sekvestrāciju var arī noteikt tiesa, izdodot rīkojumu.

Jebkurā gadījumā ieceļ depozitāru (*gardien judiciaire/gerechtigke bewaarder*) — viņu norāda vienošanās vai ieceļ tiesa. Depozitāram ar pienācīgu rūpību jāpārvalda viss viņam uzticētais īpašums. Viņam ir jāatdod īpašums atpakaļ, kad beidzas sekvestrācija. Depozitāram ir tiesības saņemt likumā noteiktu algu (Civillkodeksa 1962. panta trešā daļa).

C. Pagaidu noregulējuma pasākumi

Pagaidu noregulējuma pasākumi jāprasa tiesai vai nu pagaidu noregulējuma tiesvedībā, vai pamattiesvedībā. Rīkojumu par šādiem pasākumiem var izdot arī šķīrējtiesnesis (Civilprocesa kodeksa 1696. pants).

Pirmās instances tiesas (*tribunal de première instancel/rechtbank van eerste aanleg*) priekšsēdētājs var izdot rīkojumu par pagaidu noregulējuma pasākumu jebkurā steidzamā gadījumā, kas pēc likuma nav ārpus tiesu jurisdikcijas (Civilprocesa kodeksa 584. pants). Šādam pasākumam jābūt ar pilnībā pagaidu raksturu, un tam nevar būt galīgas un neatgriezeniskas sekas. Arī darba tiesas (*tribunal du travail/arbeidsrechtbank*) priekšsēdētājs un komercietības (*tribunal de commerce/rechtbank van koophandel*) tiesas priekšsēdētājs var izdot rīkojumu par pagaidu noregulējuma pasākumiem steidzamos gadījumos, kas ir viņu tiesas jurisdikcijā.

Rīkojums, kas izdots pagaidu noregulējuma tiesvedībā, nevar iepriekš prognozēt spriedumu par lietas būtību, kuru pieņem pamattiesvedībā, un tas nozīmē, ka rīkojums ir saistošs tikai pusēm. Šāds rīkojums nekādā veidā nevar būt saistošs tiesnesim pamattiesvedībā; īpašuma apķīlāšanas tiesnesis var izdot rīkojumus tikai par pagaidu noregulējuma pasākumiem.

Laulības šķiršanas tiesvedībā ģimenes lietu tiesas (*tribunal de la famille/familierechtbank*) priekšsēdētājs var izdot rīkojumu par pagaidu noregulējuma pasākumiem saistībā ar laulāto un viņu bērnu personu, uzturēšanu un īpašumu (Civilprocesa kodeksa 1280. panta pirmā daļa).

Tiesu izpildītājs izsniedz paziņojumu pretējai pusei par pasākumiem, kas noteikti ar rīkojumu, un aicina pretējo pusi izpildīt attiecīgos pasākumus, ja nepieciešams, brīdinot, ka pretējā gadījumā iestādes veiks izpildes pasākumus vai tiks piemērots periodisks soda maksājums. Nodeva, ko iekasē tiesu izpildītājs, ir noteikta ar Karaļa 1976. gada 30. novembra dekrētu (publicēts 1977. gada 8. februāra Oficiālajā Vēstnesī).

Spriežot pirmajā instancē, mirtiesā var izdot rīkojumu par pagaidu noregulējuma pasākumiem uz laikposmu, kurā laulātie vai likumīgie kopdzīves partneri, kuru attiecības ir izirušas, turpina dzīvot kopā. Šādi pasākumi var attiekties, piemēram, uz ģimenes mājokli, bērniem vai bērnu īpašumu. Šādi pasākumi ir tikai pagaidu pasākumi un beidzas, kad laulātie vai likumīgie kopdzīves partneri izbeidz kopdzīvi. Tie nenosaka ilgtermiņa pasākumus, kas var būt īstenojami pēc laulības šķiršanas. Par galīgajiem pasākumiem pēc laulības šķiršanas ir jālemj pirmās instances tiesai.

D. Pagaidu izpilde

Spriedumā iekļauj izpildes kārtību. Tomēr līdz brīdim, kad pret spriedumu vairs nevar iesniegt pārsūdzību, kas to var apturēt, spriedumam nepiemēro izpildes procedūru. Ievērojot likumā noteiktos izņēmumus vai ja tiesa īpaši pamatotā lēmumā lemj citādi, izpildi aptur, kamēr var celt iebildumus, bet to neaptur iespēja iesniegt pārsūdzību augstākas instances tiesā vai kasācijas sūdzību Kasācijas tiesā (*Cour de cassation/Hof van Cassatie*) (Civilprocesa kodeksa 1397. pants).

Tiesnesis, kurš pasludinājis spriedumu, var atļaut tā pagaidu izpildi, izņemot gadījumos, kad tas ir aizliegts ar likumu (Civilprocesa likuma 1399. pants), piemēram, gadījumos, kas saistīti ar personas statusu.

Ja ir iespējama pagaidu izpilde, to īsteno uz tās puses risku, kura pieprasījusi izpildi. Tiesnesis var prasīt, lai minētā puse iesniedz nodrošinājumu, pirms tiek īstenota sprieduma pagaidu izpilde (Civilprocesa kodeksa 1400. pants). Tas nozīmē, ka spriedums var tikt pagaidu izpildīts pēc minētās puses pieprasījuma, bet tai ir jāsamaksā noteikta naudas summa vai bankas garantija lemaksu un komisijas darījumu fondā (*Caisse des dépôts et consignations/Deposito- en Consignatiekas*). Tas nepieciešams tāpēc, ka uz pārsūdzības pamata spriedums var tikt mainīts un atbildētājs var būt tiesīgs saņemt kompensāciju.

2.2 Galvenie noteikumi.

A. Preventīva apķīlāšana

Preventīvas apķīlāšanas rīkojums var tikt izdots tikai steidzamos gadījumos un ja parāds ir neapšaubāms, ir fiksētas summas apmērā un ir iestājies tā atmaksas termiņš.

Gadījumu uzskata par steidzamu, ja ir apdraudēta parādnieka maksātspēja, tādējādi apdraudot kreditora tiesības uz parādnieka īpašumu. Preventīva apķīlāšana nevar tikt izmantota, lai izdarītu spiedienu, bet tā ir atļauta, ja, spriežot pēc objektīviem kritērijiem, ir apdraudēts parādnieka finanšu stāvoklis. Steidzamībai jābūt gan tad, kad tiek izdots apķīlāšanas rīkojums, gan jebkurā laikā, kad tiesai ir jālemj par apķīlāšanas turpināšanu.

Kreditora prasījumam jābūt neapšaubāmam, proti, tam jābūt pietiekami pamatotam un neapstrīdamam ar saprātīgiem faktiem. Tam arī jābūt fiksētas summas apmērā. Prasījuma summai jābūt iepriekš skaidri noteiktai, vai vismaz ir jāspēj to provizoriski aprēķināt. Ja parāda precīza summa vēl nav noteikta, to aprēķinās tiesa. Visbeidzot, ir jābūt pagājušam parāda atmaksas termiņam, proti, kreditoram ir jābūt tiesīgam pieprasīt tā samaksu. Civilprocesa kodeksa 1415. pantā šis nosacījums ir konkretizēts tādējādi, ka arī prasījumi par regulāriem ienākumiem nākotnē (uzturlīdzekļiem, Tres maksu, procentiem) un pat iespējami vai potenciāli prasījumi var būt pamats preventīvai apķīlāšanai.

B. Sekvestrācija

Tiesa var izdot sekvestrācijas rīkojumu par apķīlātu kustamu īpašumu, kustamu vai nekustamu īpašumu, par kura piederību vai valdījumu pastāv strīds starp divām vai vairākām personām, un mantu, ko parādnieks piedāvā, lai nokārtotu parādu (Civillkodeksa 1961. pants). Vispārīgi runājot, šis noteikums ir piemērojams ikreiz, kad apstākļi pamato sekvestrācijas kā aizsardzības pasākuma izmantošanu, lai nodrošinātu, ka manta tiek saglabāta tāda, kāda tā ir, neapdraudot galīgu risinājumu. Steidzamībai nav nozīmes. Tomēr tiesa, izdodot sekvestrācijas rīkojumu, ievēro piesardzību, jo tas ir nopietns un ārkārtas pasākums, ko var noteikt tikai tad, ja tam ir pietiekami un svarīgi iemesli.

C. Pagaidu noregulējuma pasākumi

Pagaidu noregulējuma tiesvedību, kurā prasa noteikt pagaidu noregulējuma pasākumus, var uzsākt tikai tad, ja lieta ir tik steidzama, ka gadījumā, kad pasākumi netiktu veikti nekavējoties, pieteikumam iesniedzējam radīsies ievērojami zaudējumi vai viņš būs ļoti neizdevīgā situācijā. Tāpēc steidzamība ir būtiska prasība pagaidu noregulējuma tiesvedībā.

Pagaidu noregulējuma pasākumiem, ko nosaka pamattiesvedībā, jābūt arī saistītiem ar steidzamību. Tāpēc, kad šos pasākumus pieprasa mirtiesai, tos dēvē arī par "steidzamiem pagaidu noregulējuma pasākumiem" (*mesures provisoires urgentes/dringende voorlopige maatregelen*).

D. Pagaidu izpilde

Kritērijs, ko tiesa piemēro, lemjot par to, vai atļaut vai atteikties pagaidu izpildi, ir risks kreditoram, ka pretējā puse nevajadzīgi kavēs vai traucēs sprieduma izpildi. Ja pretējā puse cēl iebildumus vai iesniedz pārsūdzību tikai tāpēc, lai novērstu sprieduma izpildi, tiesa, kas pasludinājusi spriedumu, nekavējoties izdod pagaidu izpildes rīkojumu. Tomēr konkrētos gadījumos tas ir aizliegts (skatīt iepriekš).

3 Šādu pasākumu priekšmets un būtība?

3.1 Pret kāda veida īpašumu šādus pasākumus var vērst?

A. Preventīva apķīlāšana

Visu veidu īpašumam (kustamam, nekustamam īpašumam, bezķermeniskām lietām) var piemērot preventīvu apķīlāšanu. Tomēr konkrēts īpašums nevar tikt apķīlāts vai var tikt apķīlāts tikai daļēji. Tā neapķīlāmība izriet no tiesību aktiem, īpašuma veida vai pastāvošās saites starp īpašumu un parādnieku.

Īpašums, ko nevar apķīlāt, ir uzskaitīts Civilprocesa kodeksa 1408. pantā. Īsumā — tas ir īpašums, kas parādniekam ir vajadzīgs, lai viņš vai viņa bērni varētu turpināt studijas vai profesionālo apmācību, kas ir būtisks parādnieka profesijai vai ir vajadzīgs reliģiskai pielūgsmei, kā arī iztikai un degvielai. Civilprocesa kodeksa 1410. panta 2. punktā ir uzskaitīti prasījumu veidi, ko nekad nevar apķīlāt, jo īpaši prasījumi, kas attiecas uz ģimenes pabalstiem un minimālo algu.

Parādnieka alga un tamlīdzīgi ienākumi var tikt apķīlāti tikai daļēji. Attiecīgās summas ir noteiktas Civilprocesa kodeksa 1409. panta 1. punktā un katru gadu tiek koriģētas ar Karaļa dekrētu, pamatojoties uz patēriņa cenu indeksu. Ar Civilprocesa kodeksa 1410. panta 1. punktu daļēji apķīlājamo prasījumu klāsts ir paplašināts, iekļaujot pagaidu un galīgus uzturlīdzekļu maksājumus, pensijas, bezdarbnieka pabalstus un darbnespējas un invaliditātes pabalstus. Apķīlājamo īpašumu tiesu izpildītājs reģistrē oficiālā dokumentā, nodrošinot iespēju to nākotnē pārdot, ja vien ar tiesu izpildītāja starpniecību netiek panākta vienošanās ar kreditoru. Ir stingri aizliegts slēpt tiesu izpildītāja reģistrētu īpašumu, pretējā gadījumā var tikt uzsākta kriminālvajāšana.

B. Sekvestrācija

Tiesa var izdot sekvestrācijas rīkojumu par apķīlātu kustamu parādnieka īpašumu, kustamu vai nekustamu īpašumu, par kura piederību vai valdījumu pastāv strīds starp divām vai vairākām personām, un mantu, ko parādnieks piedāvā, lai nokārtotu parādu (Civilkodeksa 1961. pants).

C. Pagaidu noregulējuma pasākumi

Rīkojumu par pagaidu noregulējuma pasākumiem var izdot pagaidu noregulējuma tiesvedībā jebkāda veida lietās. Visu veidu civilstrīdos, uz kuriem attiecas vispārējās tiesības, jurisdikcija ir pirmās instances tiesas priekšsēdētājam. Lietas, uz kurām attiecas darba tiesības vai komercietības, izskata darba tiesas vai komercietības priekšsēdētājs.

Ģimenes lietu tiesa var izdot rīkojumu par pagaidu noregulējuma pasākumiem uz laikposmu, kurā puses turpina dzīvot kopā. Šādi pasākumi var attiekties, piemēram, uz ģimenes mājokli, bērniem vai bērnu īpašumu. Tomēr minētais attiecas tikai uz laulātiem pāriem (Civilkodeksa 223. panta 1. punkts) un likumīgajiem kopdzīves partneriem (Civilkodeksa 1479. panta 1. punkts), bet ne uz *de facto* kopdzīves partneriem.

D. Pagaidu izpilde

Principā visi spriedumi var būt pagaidu izpildāmi, ja tiesa izdod šādu rīkojumu, izņemot, ja tas ir aizliegts ar likumu (Civilprocesa kodeksa 1399. pants).

3.2 Kādas ir šādu pasākumu sekas?

A. Preventīva apķīlāšana

Spriedumā norādītais parādnieks nezaudē savas īpašumtiesības vai tiesības uz apķīlāto īpašumu, vai tiesības to izmantot un gūt no tā peļņu (izmantojums, noma, ienākumi, peļņa). Preventīvas apķīlāšanas sekas ir tikai tādas, ka īpašumu nevar pārdot vai ieķīlāt. Šo rīkošanās tiesību atņemšana nozīmē, ka jebkurš šāds darījums, ko spriedumā norādītais parādnieks tomēr noslēdz, pats par sevi ir spēkā, bet nav spēkā attiecībā pret spriedumā norādīto kreditoru. Kreditoram nav jāņem vērā šāds darījums, un viņš var rīkoties tā, it kā šāda darījuma nebūtu.

B. Sekvestrācija

Tāpat kā tas ir attiecībā uz parasto nodošanu, sekvestrācija nozīmē, ka materiālais īpašuma valdījums tiek nodots depozitāram. Depozitārs var veikt tikai tādus pasākumus, kuru mērķis ir saglabāt īpašumu.

C. Pagaidu noregulējuma pasākumi

Nepiemēro.

D. Pagaidu izpilde

Pagaidu izpilde nozīmē, ka tiek panākta sprieduma izpilde, neraugoties uz to, ka spriedums var tikt mainīts pēc tā pārsūdzēšanas vai pēc iebildumu celšanas. Pieteikuma iesniedzējs uzņemas ar izpildi saistīto risku (skatīt iepriekš).

3.3 Cik ilgi šādi pasākumi ir spēkā?

A. Preventīva apķīlāšana

Preventīvai apķīlāšanai piemēro termiņu, kas principā ir trīs gadi. Tomēr īpašuma apķīlāšanas tiesnesis var noteikt īsāku termiņu. Apķīlājums var tikt atjaunots, kamēr vien sākotnējais termiņš nav beidzies. Atjaunošana — kas faktiski ir esošā termiņa pagarināšana — ir atļauta, ja ir pamatoti iemesli apķīlājuma atjaunošanai un situācijas steidzamība nav mainījusies.

B. Sekvestrācija

Likumā nav noteikts sekvestrācijas termiņš. Sekvestrāciju atceļ, ja vairs nepastāv risks, ka īpašumu varētu nesaglabāt tādu, kāds tas ir, un ka attiecīgi galīgs risinājums var būt apdraudēts.

C. Pagaidu noregulējuma pasākumi

Likumā nav noteikts termiņš pagaidu noregulējuma pasākumiem. Galīgajā spriedumā par strīdu šādos pasākumus var apstiprināt vai atcelt.

D. Pagaidu izpilde

Nepiemēro.

4 Vai pasākumu var pārsūdzēt?

A. Preventīva apķīlāšana

Ja īpašuma apķīlāšanas tiesnesis atsaka atļauju veikt preventīvu apķīlāšanu, spriedumā norādītais kreditors var apstrīdēt tiesneša rīkojumu viena mēneša laikā no tā izsniegšanas (Civilprocesa kodeksa 1419. panta pirmā daļa un 1031. pants). Lietu izskata tāpat, kā to izskata pirmais tiesnesis; spriedumu taisa tiesas palātas (*en chambre du conseil/in raadkamer*). Ja tad apķīlāšana tiek atļauta un spriedumā norādītais parādnieks vēlas novērst apķīlāšanu, viņam jāceļ iebildumi kā skartajai trešai personai (*tierce opposition/derdenverzet*) apelācijas tiesā (*cour d'appel/hof van beroep*).

Ja īpašuma apķīlāšanas tiesnesis atļauj preventīvu apķīlāšanu, spriedumā norādītais parādnieks vai jebkura cita ieinteresētā persona var līdzīgi celt iebildumus pret attiecīgo rīkojumu kā skartā trešā persona (Civilprocesa kodeksa 1419. pants). Iebildumi jāceļ viena mēneša laikā no dienas, kad tiek izsniegts rīkojums, ar kuru atļauj apķīlāšanu, un tos izskata tiesnesis, kurš izdevis rīkojumu (Civilprocesa kodeksa 1125. pants). Šādiem iebildumiem nav apturošas ietekmes, ja vien īpašuma apķīlāšanas tiesnesis nenosaka izpildes apturēšanu.

B. Sekvestrācija

Nepiemēro tādas sekvestrācijas gadījumā, par kuru vienojušās puses.

Sekvestrācija, kas noteikta ar tiesas rīkojumu, ir tiesas lēmums, ko var apstrīdēt parastajā kārtībā, kura noteikta Civilprocesa kodeksā.

C. Pagaidu noregulējuma pasākumi

Jebkura puse, kura uzskata, ka ar rīkojumu, kas izdots pagaidu noregulējuma tiesvedībā, ir aizskartas tās tiesības, var celt iebildumus vai iesniegt pārsūdzību. Pārsūdzības pret rīkojumiem, ko izdevis pirmās instances tiesas vai komercietības priekšsēdētājs, izskata apelācijas tiesa. Pārsūdzības pret rīkojumiem, ko izdevis darba tiesas priekšsēdētājs, jāiesniedz darba tiesā (*cour du travail/arbeidshof*).

Termiņš iebildumu celšanai vai pārsūdzības iesniegšanai ir viens mēnesis, sākot no dienas, kad tiesu izpildītājs izsniedz rīkojumu, ja tiesvedība uzsākta ar tiesas pavēsti (*assignation/dagvaarding*) vai ierodoties tiesā brīvprātīgi (*comparution volontaire/vrijwillige verschijning*), un viens mēnesis no dienas, kad rīkojumu izsniedz, to nosūtot īpašā ierakstītā vēstulē (*pli judiciaire/gerechtsbrief*), ja rīkojums izdots, pamatojoties uz *ex parte* pieteikumu.

D. Pagaidu izpilde

Pagaidu izpilde nav pārsūdzama. Apelācijas tiesa nekādos apstākļos nevar aizliegt vai apturēt sprieduma izpildi (Civilprocesa kodeksa 1402. pants).

Lapa atjaunināta: 24/10/2019

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.